

POSTOJNSKI
PREPIH

JANUAR 2015 48 LETNIK 9

OBČINA
POSTOJNA

»Gasilci so brez dvoma redki, na katere se ob naravnih nesrečah lahko zanesemo, in na takšno prostovoljno organizacijo moramo biti vsekakor ponosni. Resnično so prevečkrat prezrti junaki, za katere vemo, da nam bodo v težkih trenutkih priskočili na pomoč.«

Sandra Kovačič, Hruševje

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

v prvih dneh novega leta radi delamo »inventure«. Večina med nami se ozre na dogodke, ki so v preteklem letu zaznamovali naše osebno življenje in našo skupnost. Leto 2014 je bilo na globalni, nacionalni in občinski ravni dokaj razburkano, vendar upam, da vam je bilo vsaj osebno kolikor toliko naklonjeno in prizanesljivo.

Letne inventure so ob iztekajočem se letu in na začetku novega tudi priljubljena tema medijev. Postojnska občina se je večkrat znašla prav na vrhu »naj« medijskih lestvic; žal ne zaradi lepih dogodkov, ampak zaradi dveh velikih naravnih nesreč - zleda in poplav, ob koncu leta pa še zaradi največje prometne nesreče v zgodovini naše države. A če nam sodržavljanji ne morejo zavidati teh dogodkov, so nam lahko zavistni zaradi naših občanov, ki so s svojo nesebičnostjo in plemenitostjo postavljali občino Postojna za zgled celi Sloveniji. Narava je bila v letu 2014 na našem področju res neprizanesljiva, vendar spoznavam v teh preizkušnjah pomembno sporočilo, ki me navdaja s ponosom in pogumom: občani pod težo bremen, ki jih je prinesel najprej zled in nato še poplave, niste klecnili in obupali. Niste križem rok čakali na pomoč in tarnali, ampak ste razumno odreagirali, pomagali svojcem, sosedom, znancem in celo ljudem, ki jih niti poznali niste. Nekateri ste za pomoč sočloveku tvegali svoje življenje, brez počitka delali dneve in noči.

Ni dovolj medijev niti priznanj in nagrad, ki bi lahko izpostavili vse junake iz postojnske občine. Mnogi, zlasti gasilci, pripadniki Civilne zaščite, delavci Elektra, reševalci, taborniki, gozdarji ... ste prejeli najlepše priznanje v obliki iskrene hvaležnosti ljudi, ki ste jim pomagali. Vesel sem, da ste vsaj nekateri prejeli tudi uradna priznanja in laskave nazive. Dovolite mi, da še sam preko teh vrstic stisnem roko in čestitam vsem prejemnikom priznanj, enako iskreno pa tudi vsakemu občanu, ki je po svojih močeh prispeval k ublažitvi in odpravi posledic naravnih nesreč. Navdajata me ponos in čast, da sem na čelu občine, ki ima toliko srčnih ljudi. Navdaja pa me tudi prepričanje, da skupaj lahko dosežemo vse tiste cilje, ki niso odvisni od muhaste narave, ampak od nas samih. To sporočilo sprejemam tudi kot obvezo, da pristojni ustvarjamo pogoje za delovanje organizacij, ki prispevajo k varnemu življenju v naši občini.

Nekateri ljudje, ki so na Postojnskem zaznamovali leto 2014, so izpostavljeni v januarskem Postojnskem prepihu. Vesel sem, da vsebino od zdaj oblikujejo ljudje, ki so dolga leta skrbeli za izhajanje časopisa Prestop - slednjega smo občani z veseljem pričakovali in prebirali. Verjamem, da se bodo z enakim žarom trudili tudi za kakovost Postojnskega prepaha.

Igor Marentič,

župan

Iz vsebine:

Na naslovnici: Dušan Geržina, Anže Čigon, Andrej Tratnik; fotografija: Tomaž Penko.

Postojnski prepil je mesečno glasilo Občine Postojna in je namenjeno obveščanju občanov. • Postojna, januar 2015, leto izdaje 9, številka 48. • Naslov uredništva: Glasilo Postojnski prepil, Ljubljanska cesta 4, 6230 Postojna; postojnski.prepilh@postojna.si. • Glasilo je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport pod zaporedno številko 1249 ISSN2232-5298. • Izdajatelj in založnik: Občina Postojna, Ljubljanska cesta 4, 6230 Postojna. • Za Občino Postojna: župan Igor Marentič. • Odgovorna urednica: Ester Fidel; uredniški odbor: Alenka Čuk, Alenka Furlan Čadež, Gabriela Brovč, Mateja Jordan, Marino Samsa; urednik strani Občine Postojna: Robert Pavšič; lektoriranje: Lidija Mlakar, razen strani Občine Postojna, oglasnih in promocijskih sporočil. • Oblikovanje in grafični prelom: Aleš Pučnik. • Tisk: Abakos, d. o. o. • Naklada: 6400 izvodov. • Glasilo se financira iz sredstev proračuna Občine Postojna in sredstev oglaševanja.

uvodnik

Kjer je prepil doma

Fotografija: Matej Škrli

Na decembrskem prazničnem koncertu postojnskih godbenikov je malo bolj oplazila moja ušesa pesem Postojnska. Uglasbil jo je dirigent Vid Pupis kot darilo postojnski godbi ob njeni 200-letnici. Spevno pesem poznam že od premierne izvedbe, vendar je tokrat pritegnil mojo pozornost delček njenega besedila:

*Tam, kjer burja mlade ima,
kjer zapiha z Nanosa,
tam smo mi doma.*

Mesto na prepihu ni vsakomur pogodu. Pred kratkim mi je znanec razlagal, kako je pred davnimi leti v Postojni služil vojaški rok. Še na kraj pameti mu ne pade, da bi obiskal mesto, v katerem ga je burja prepihala do kosti, občutek mraza pa povečala na dvakratnik. Vsi, ki nam je od malih nog kuštrala lase in rdečila lička, pa smo jo vsaj do neke mere vzljubili. Kako dobro dene, ko se ji prepustimo, da nam odpihne vse slabe misli in utrdi našo odpornost; tudi v prenesenem pomenu besede!

Toda v prazničnih dneh me je vse, kar je botrovalo opredelitvi Postojne kot mesta na prepihu, najprej opomnilo na časopis. Razlog je bil na dlani. Nekdanja Prestopova ekipa se je namreč že zelo intenzivno ukvarjala z vsebinsko in oblikovno zasnovo občinskega časopisa Postojnski prepil.

Saj se še spomnite časopisa, ki je pred dvajsetimi leti prvič prestopil prag vašega doma, kajne? Radi smo ga ustvarjali. Pred slabimi tremi leti nas je doletelo neizprosno slovo. Ni bilo lahko preboleti in zapolniti praznine. Žensko Prestopovo jedro je to zapolnilo z ustanovitvijo Društva Prestop. V dveh letih smo pripravile nekaj predavanj,

pogovornih in literarnih večerov, dobrotelnih akcij in ustvarjalnic. Ko se nam je konec preteklega leta ponudila priložnost, da sodelujemo pri občinskem časopisu, je bilo, priznam, kar nekaj pomislekov. Niti drobca pomisleka pa ni bilo pri ekipi: »Prestopov paket« je nerazdružljiva celota. In v tem paketu smo: Aleš Cantarutti, Alenka Čuk, Alenka Furlan Čadež, Gabriela Brovč, Mateja Jordan, Polona Škodič in Ester Fidel. Izziv je bil premočan, da bi se mu z lahkoto uprli, dvome pa smo razblinili na prestopovkam in prestopovcu lasten način. Sprejeli smo obveznost za vsebinski del časopisa, »občinske« strani pa ostajajo v domeni Občine.

Pridružil se nam je še moški del nekdanje ekipe pa tudi novi obrazi. Nekajkrat smo se zbrali na »brain stormingu«, če se izrazim zelo trendovsko, oziroma po slovensko: viharjenju možganov. Ali če zapišem jasno, v postojnski maniri: staknili smo glave skupaj in naredili malo prepaha v naših možganih. Že na prvem srečanju so se iskriala mnenja, predlogi, nove pobude; vse zato, da bi naredili dober časopis. Takšen, da ga bodo ljudje prebirali z veseljem in naklonjenostjo. Brez visokoletečih vizij smo si postavili preprost cilj: občinski časopis naj postane časopis občanov. Cilj, ki še zdaleč ni lahko dosegljiv, saj moramo pridobiti in negovati zaupanje bralcev.

Drago Kolenc je svojo knjigo o postojnskem področju, ki je izšla leta 2002, naslovil Kraji, kjer je prepil doma. Želimo si, da bi svoj dom našel pri vsakem bralcu tudi Postojnski prepil.

Ester Fidel,
urednica

Hrenovice

Fara, najstarejši del Hrenovic, je od gručastega jedra Hrenovic oddaljena skoraj kilometer.

Nenavadno topel, čeprav oblačen januarski dan me je zvalil na plan po poteh meni tako ljubega predela jugozahodne postojnske kotline. Po stezicah in poteh, ki se vijajo med travniki, nežno valovitimi vzpetinami, po gozdičih ... Ena izmed njih me je pripeljala do Hrenovic, ki ležijo sredi Spodnje Pivke.

Posebno ime vasi, pomislil, edino v Sloveniji. Najbolje bo, če o imenu pa tudi posebnostih vasi

proti Goričam in v Njivah. Obdelovanje hrenoviške zemlje je od nekdanj mupa tudi posebnostih vasi

Milka Bajc in Rozalija Cej sta nam slikovito opisali življenje v Hrenovicah.

povprašam domačine. V prvi hiši mi prijazno svetujejo, naj se oglasim pri Milki Bajc. Sprejme me z odprtimi rokami, širokim nasmehom in objemom: »Ne morem verjeti, moja sošolka iz obdobja nižje gimnazije. Kako daleč so ta leta!«

Vice, obdane s hrenom

»Vas naj bi res dobila ime po hrenu in vicah, tako so mi povedali starejši vaščani. Hren je tod okrog nekoč rasel v izobilju, še danes ga je moč najti v Devcah, po planjavah tja

dnem koncu vasi pripelje najprej do kapelice, kjer se priključi na novejšo cesto Bolk– Landol in do Fare. Tretja pot, asfaltna cesta, pa se priključi na regionalno cesto Postojna–Hruševje in vodi do vzhodnega dela Hrenovic.

Pri Fari

Hrenovice so ena izmed najbolj razloženih oziroma razpršenih vasi v občini Postojna. Najstarejši del je Pri Fari (Fara). Hrenoviška pražupnija je bila med najstarejšimi v slovenskem prostoru. Ker je nastala ob čaščenju sv. Martina, ki je bilo pri nas najbolj prisotno od 7. do 10. stoletja, je temu svetniku tudi posvečena. Glede na patrocinijske in patronatne je na »Hribu« (590 m nad morjem) stala cerkev že v 10. stoletju, čeprav se jo prvič omenja posredno z župnikom šele leta 1272. Kot župnija so Hrenovice prvič omenjene v listinah iz leta 1318. Kdo je ustanovil župnijo, ni znano. Morda oglejski patriarh, ki so bili od 1028 do 1374 deželni gospodarji hrenoviške zemlje. Pod hrenoviško župnijo je spadalo osemindvajset podružnic. Leta 1787 je cesar Jožef II. izdal dekret o gradnji šol. Fara tako postane tudi posvetno, ne le cerkveno središče.

»V stavbi, ki je žal do tal pogorela, sta bili šola in kaplanija, kasneje krajevni urad. Pri Šentojevih so imeli gostilno ‚Na Hava-jih‘. Ime je dobila po gospodarju, ki je rad prijel v roke kitaro in razveseljeval goste. Znana je bila tudi po slastno pečenih piščancih. V Dužnikovi hiši je bila trgovina z mešanim blagom. Vsako nedeljo je okoliški mesar pripeljal na kilogram oziroma pol kilograma stehtano govejino meso in ga prodajal na »placu«. Kasneje so mu Šentojevi odstopili sobico, potem pa je bila v njej trgovina Kmetijske zadruge,« je povedala Vida Mahnič Stegel.

Ob cerkvi sv. Martina je mogočen »farovž« in ob njem veliki hlevi. Pri Fari

Cerkev sv. Martina Pri Fari je samosvoji biser sakralne umetnosti.

je tudi pokopališče z novo mrliško vežico. Fara ima sedem hišnih števil in štiriinajst prebivalcev; trije so mlajši od osemnajst let.

Cerkev sv. Martina Pri Fari je samosvoji biser sakralne umetnosti. Njena zunanjsčina ima pravokotno obliko, prezbitერიj pa triosminski zaključek. Iz fasade rahlo izstopa zvonik, zgrajen leta 1639. Notranjsčina je triladijska. Glavna ladja je pokrita z ravnim lesenim ornamentnim stropom, izdelanim leta 2005. Načrt zanj je naredil Leon Debevec; njegovo delo je tudi plastični daritveni oltar. Cerkev in prav tako križev pot je poslikal Tone Kralj (1942–1943). Naredil naj bi tudi kip križanega. Po njegovi in Strenarjevi zamisli so leta 1936 po-

Bolk, tretji del Hrenovic.

Branko Jurca zbira brusne kamne ...

Franc Drstvenšek pa nenavadne oblike drevesnih korenin in debel ter stara orodja.

polnoma prenovili oltar. Desni stranski oltar ima v niši sliko Srca Jezusovega, delo Mare Kralj iz 1939. V notranjosti je še veliko izjemnih del. Poudariti velja, da bi morala biti cerkev sv. Martina Pri Fari vključena v turistično ponudbo postojnskega območja.

Gornji in Dolnji konec

Drugi del Hrenovic je strnjeno, gručasto pozidano jedro, ki leži na blagem pobočju Kresa (535 m) in se polagoma spušča na nižjo vzpetino Zajček, zato domačini delijo vas na Gornji in Dolnji konec. Pobočje Kres je dobilo ime po kresu, ki so ga vaščani vsako leto zakurili na dan sv. Ivana. Zakaj pa se sosednje pobočje imenuje Zajček, ni znano. V starem jedru stojita najstarejša Gorjančeva hiša in Baščeva kašča. Nekateri hiše, čeprav obnovljene, pričajo o »pivškem stavbarstvu«. V tem delu Hrenovic se hiše nizajo druga za drugo ob treh poteh v obliki ipsilona. »V času Italije se je cesta v Dolnjem koncu imenovala Via Somalia, v Gornjem pa Via Eritrea,« je pripomnila Rozalija Cej in dodala, da je bilo življenje v tem delu Hrenovic nekoč

prireditvah, igrali so igre, zapeli pod vaško lipo, hodili v Studeno, Predjamo in predvsem k Spodnjemu Bolku na veselice in si tudi medsebojno pomagali pri kmečkih opravilih. Pri Lubarjevi cerkev sv. Martina Pri Fari vključena v turistično ponudbo postojnskega območja.

V starem jedru pričajo nekatere hiše o »pivškem stavbarstvu«.

in tako s šivanko preživljal enajst otrok. Vsaka hiša je imela živino, ki jo je »črednik« vsak dan gnal na pašo. Veljalo je pravilo, da so mu pri tem pomagali otroci, in sicer iz vsake hiše toliko dni, kolikor je bilo živine pri hiši. Gospodarji domačij, na kate-

Pri Fari so zgradili novo mrliško vežico, v vseh treh zaselkih je urejena celotna infrastruktura, tudi optično omrežje.

zelo živahno. V Burčnikovi hiši je bila gostilna, žal danes hiše ni več. Vaščani so se veliko več družili, predvsem ob cerkvenih praznikih, ob kulturnih

rih ni bilo otrok ali pa so bili ti še premajhni za delo pastirjev, so morali najti pomočnika. Tudi črednik se je hranil pri vsaki hiši toliko dni, kolikor je bilo

glav živine na paši. Veliko možakarjev je preživljalo svoje družine s furmanstvom. Tovorili so zlasti les in »konjsko seno« v Trst, Gorico in Istro. Mnogi so odhajali po več mesecev sekat v Kočevski Rog in orat na Kras.

Skoraj ves Gornji konec Hrenovic je pred desetletji uničil požar. Leta 1959 pa sta zgoreli še zadnji hiši

punce komaj čakajo smrt kakšnega strica, da bi zopet zaplesale,« je z nasmehom povedala Milka Bajc.

V tem delu Hrenovic je štiriinideset hišnih števil in so sto trije prebivalci; veliko je otrok in mladine, saj jih je kar dvajset mlajših od osemnajst let.

Branko Jurca in Franc Drstvenšek sta navdušena

hišo in konča z Domom krajanov oziroma s spomenikom padlim v NOB. S tega konca je bil doma Primožev Jakob, ki je pisal pesmi. Pri Spodnjem Bolku je bila vselej gostilna in je tudi danes Bar Bolk. Pri Adamičevih pa je bila kovačija. Zanimivo je, da je priimek Gornjih in Spodnjih Bolkovih Turk; zakaj so poimenovani Bolkovi, ne ve povedati nihče. Pri Bolku je osemnajst hišnih števil, štiriinpetdeset prebivalcev; šest je mlajših od polnoletnosti.

Zanimivo je bilo tudi številčenje hišnih števil. Stare so se začele na Gornjem koncu, nadaljevale Pri Fari in zaključile Pri Bolku. Danes pa se začnejo v Dolnjem koncu, nadaljujejo Pri Fari in končajo Pri Bolku.

Krajevna skupnost Hrenovice, ki jo vodi Darko Muhič, je zelo dejavna. V last je pridobila stavbo Pri Bolku, ki se zdaj imenuje Dom krajevne skupnosti in je namenjena predvsem za potrebe krajevne skupnosti. V njej domuje tudi Telekom s centralo za širše območje, našel pa se je celo prostor za frizerski salon.

Po večurnem pripovedovanju in obujanju spominov so si bile vse tri pripovedovalke enotne, da je bilo v Hrenovicah včasih bolj veselo kot danes, zato si srčno želijo, da bi čim prej zgradili igrišče, ob katerem bi se srečevali vsaj mladi.

Besedilo: Gabriela Brovc; fotografije: Foto Atelje Postojna.

Folklorna skupina Torbarji je na praznični prireditvi **S plesom in pesmijo** v Kulturnem domu Postojna spet predstavila živopisnost folklornega izročila. Na svojo tradicionalno prireditev je povabila goste, ki so s svojim nastopom delček svojega kraja in običajev prinesli tudi na postojnski oder: Folklorno skupino Otroci z Majlonta, Folklorno skupino Rak z Rakeka in ljudske pevce iz Bizeljskega.

V Kulturnem domu Mirolava Vilharja Planina je zadišalo po božičnih praznikih in zimskemu vzdušju. KUD Planina je organiziralo zimski večer, na katerem so se v slikoviti predstavi nizali gledališki, glasbeni in plesni prizori z Gledališko skupino Ščuka in razigrano Otroško gledališko skupino Ščukice, Moško vokalno skupino Zgun in Vokalno skupino Unica.

V avli Inštituta za raziskovanje krasa je bila v decembru na ogled že tradicionalna razstava Društva likovnih ustvarjalcev Postojna z naslovom **Zimska pravljica**. Društvo vsako leto dopolni praznično vzdušje s prijetno razstavo tokrat pa so svoj čarobni utrinek dodale še baletke Baletnega društva Postojna. Razstavo je društvo preneslo v Bar Lev na Tržaški cesti 39 v Postojni, kjer si jo lahko ogledate še ta mesec.

Praznični utrinki

December je tako rekoč pokal po šivih, saj so se v naši občini cel mesec odvijale najrazličnejše prireditve in dogodki, ki jim je bilo v prazničnem vrvežu kar težko slediti in jih ujeti. Zbrali smo nekaj utrinkov, ki so obogatili božično-novoletno vzdušje

Že sedmo leto zapored je Postojna v pravljčni utrip popeljal **Pozdrav zimi in praznik luči**. Prireditev je potekala v organizaciji Vrtca Postojna, SGLŠ Postojna in Občine Postojna. Za pobudo in organizacijo je poskrbela vzgojiteljica Vlasta Breclj Črnič. Zimska pravljica se je začela v okrašenem parku SGLŠ, kjer je vse udeležence pričakala praznična glasba. Zagoreli so gozdarski ogenjčki, ob katerih so otroci prižigali svoje svetilke. Ves čas so udeležence spremljali prijazni palčki in vila, ki je delila čarobni prah. V vlogi Snežne vile je bila pevka Damjana Golavšek. Iz parka se je mnogoštevilni sprevod vil po Tržaški cesti vse do trga v središču mesta.

S tradicionalno prireditvijo »Pravljčna vasiča Strmca«, odvijala se je v Domu krajanov v Strmci v organizaciji Kulturnega društva Vse ENO Postojna, so na svoj račun spet prišli najmlajši. Že 30. novembra lani so zanje pripravili avtorsko pravljico Branke Kamenshek, ki jo je dopolnil pevski nastop postojnskih otrok z vodjo Mihaelo Bizjak, 14. decembra pa je z lutkovno predstavo Strigalica nastopil Brane Solce. Malčki so z navdušenjem spremljali dogajanje na improviziranem odru, z veseljem pa so si postregli tudi s piškoti in čajem, ki jih je zanje pripravila Marija Lutar.

Besedilo: Polona Škodič, Alenka Čuk; fotografije: Foto Atelje Postojna, Maja Batagelj, Franc Tominc.

Polona je svoja dela prvič razstavlila v prazničnem decembru.

Polonini planeti

Decembrsko predpraznično dogajanje v Postojni je dopolnila prva razstava del Polone Škodič, malodane vsem Postojnčanom znane umetnostne zgodovinarke in likovne kritičarke, dejavne tudi na številnih drugih, ne samo kulturnih področjih. Pod naslovom **Moji planeti** je postavila na ogled skoraj 60 abstrakcij, ob malih kompozicijah iz različnih materialov v kombinaciji številnih tehnik pa so si obiskovalci na odprtju lahko ogledali tudi orgonite Tomaža Adama.

Polonino ustvarjalnost so doslej poznali le redki, v večini sorodniki in prijatelji, med katere je v zadnjih treh letih razdelila nešteto barvitih miniatur. »O razstavi nisem razmišljala, dokler me niso o njej prepričale kolegice iz Društva Prestop,« je skromna avtorica, ki jo navdihuje simbolna oblika kroga, značilna za njena dela. Ta žarijo v barvno živahnih odtenkih in kombinaciji različnih tehnik, od lepljenk raznih vrst papirjev, serviet in svile do pastelov, akvarelov, akrilov in barvnih tušev. Abstraktne miniaturre tudi samo ustvarjalke spominjajo na mikro- ali makrokozmos.

»Z ustvarjanjem izražam svoje notranje svete ali pokrajine, predvsem pa iščem neko estetiko, barvno in kompozicijsko skladnost ter kontrastne učinke med oblikami in barvami, strukturami in površinami ...« pojasnjuje Polona, ki svoje ustvarjalnosti ne želi jemati preveč resno. »Nimam se za slikarko. Neskončno pa me privlači pogledi na planete in procese v vesolju, ki jih spotoma spremljam po televiziji, ko moj sin gleda oddaje na Discovery Planet, čeprav skoraj ničesar ne razumem,« se pošali in raje kot umetnost svoje delo poimenuje eksperiment ali igra. Ta je lahko tudi posledica radovednosti ali pa napore brezposelnosti, ki ji je zadnji dve leti dajala vsebino tudi z ustvarjanjem in ob tem sproščala svojo domišljijo. »Lahko bi rekli, da je bila to tudi neka samopomoč,« odkrito prizna Polona Škodič, ki je priložnost ob odprtju razstave ponudila tudi Tomažu Adamu, diplomiranemu astrologu. Ta je občinstvu prvič predstavil orgonite, generatorje in transformatorje življenjske energije.

Besedilo: Mateja Jordan; fotografija: Valter Leban.

Kipejeje za razstavo posodila hčerka pokojnega kiparja.

Kulturni apel za Frančiška Smerduja

Sredi decembra so v Galeriji TIC-a pri postojnski knjižnici odprli razstavo **Kulturni apel za Frančiška Smerduja**.

Razstava, ki obeležuje 50-letnico kiparjeve smrti poleg razstavljenih malih plastik hkrati poziva na popravek napake, ki se je zgodila pred skoraj štirimi desetletji. Ulica v Postojni, ki se imenuje po tukaj rojenem kiparju Frančišku Smerduju, je kot Ulica Franca Smrduja napisana narobe. Sorodniki oziroma družina Smerdujevih je ves čas opozarjala na to ne ljubo napako, a se doslej ni nič spremenilo. S to simbolično prošnjo so ponovno potrkali na občinska vrata. Pristojni so jim prislunili in obljubili, da bodo začeli reševati problem, ki bo narekoval vrsto popravkov v dokumentih stanovalcev ulice, v zemljiški knjigi in menjavo tablic hišnih števil.

Na prazničnem koncertu so odmevali tudi rockerski zvoki.

Godbeniki ogreli dlani obiskovalcev

Postojnska godba 1808 je svoj novoletno-božični koncert organizirala tradicionalno 26. decembra. Koncert, ki ga je povezovala Tjaša Blaško, je ponudil raznolik repertoar. V zahtevnejših skladbah je odražal kakovostno rast godbe, praznične in za ušesa prijete melodije pa so ogrele dlani obiskovalcev, ki so tudi tokrat napolnili dvorano na OŠ Antona Globočnika.

Za preplet rockerskih zvokov so godbeniki poskrbeli skupaj z gostujočim Mešanim pevskim zborom Tabor Kalc 1869 Knežak. Skupaj so izvedli skladbo skupine Queen Bohemian Rhapsody. Uradni del koncerta so tradicionalno zaključili s skladbo Radetzky March, občinstvo pa je z bučnim aplavzom nagovorilo godbenike k podaljškju.

Besedilo: Ester Fidel; fotografija: Foto Atelje Postojna.

Oder kulturnega doma je bil premajhen za glasbenike, dvorana pa za prešteviline obiskovalce.

Praznični koncert Glasbene šole Postojna

Več kot dvesto nastopajočih obetavnih glasbenikov, štirje orkestri, jazz ansambel in skoraj 100-članski pevski zbor, sestavljen prav za to priložnost.

Skopa dejstva, če le na hitro preletimo programski list božično-novoletnega koncerta Glasbene šole Postojna; sicer pa večer, poln prijetnih zimzelenih prazničnih melodij, ki je občinstvo, za katero je bila dvorana Kulturnega doma v Postojni dobesedno premajhna, pospremil praznikom naproti. Mladi glasbeniki, sodelovala je večina učencev glasbene šole, so se že tradicionalno predstavili 22. decembra lani. Nastopili so člani kitarskega orkestra (mentorice tega so Nataša Črnugelj,

Karmen Širca in Martina Kocjančič), pihalci pod vodstvom Jelene Soro, harmonikarji z mentorico Karmen Krapež in godalni orkester pod taktirko Marinke Kukec Jurič. Jazz ansambel je vodil Mitja Tavčar, pevski zbor, ki so ga sestavljali učenci skupinskega pouka nauka o glasbi, pa Karmen Širca.

Namen večera je bil, kot je v nagovoru poudaril ravnatelj glasbene šole Edvard Popit, »z izbrano glasbo ustvariti prijetno razpoloženje, pričarati lesketanje snežink in prasketanje ognjenih isker, pričarati vonj po praznični potici in dišečih piškotih.«

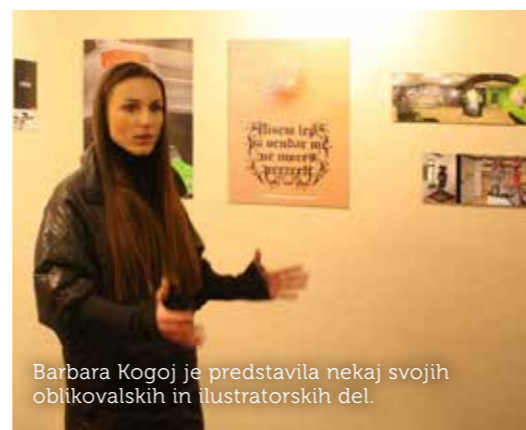
Besedilo: Alenka Čuk; fotografija: Staša Albrecht.

terem so lahko sodelovali tako pisci spominov kakor avtorji fotografij ledene ujme.

Tema je nagovorila pisce iz domala celotne Slovenije. Prispelo je veliko zapisov, največ seveda s Postojnskega, Pivškega in z Notranjskega. V knjigo se jih je uvrstilo trideset. Njihov skupni imenovalec sestavljajo raznolikost, edinstvenost upovedovalnih perspektiv in osebna izpovednost. Izbor zbranih del sta uredila profesorica, prevajalka in pesnica Andreja Blažič Klemenc iz Rakitnika ter založnik in pesnik Franc Merkač iz Celovca. Slednja sta zaslužna tudi za prvotno idejo in pobudo, ki se je rodila aprila istega leta, ko sta v Postojni obeleževala uspešno sodelovanje ob izdaji pesniške zbirke Andreje Blažič Klemenc, izdane pri založbi Fran.

Čarobnost žleda tudi v knjigi

Ledena ujma februarja lani je porodila zamisel, kako kolektivno izkušnje povzeti, ohraniti in položiti v skrinjo dediščine. Celovška založba Fran je razpisala natečaj za literarno pisane spomine na izjemni žled na Slovenskem, v ka-

Barbara Kogoj je predstavila nekaj svojih oblikovalskih in ilustratorskih del.

Razstava oblikovalke Barbare Kogoj

Na Štefanovo so v Mladinskem centru Postojna odprli razstavo domačinke Barbare Kogoj, ki je predstavila nekaj svojih oblikovalskih in ilustratorskih del.

Barbara Kogoj je leta 2006 diplomirala na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, smer vizualne komunikacije in si zatem pridobila status samostojne oblikovalke ter postala članica Društva oblikovalcev. Njeno delo na področju likovne kreativnosti, oblikovanja in vizualnih komunikacij je vse uspešnejše, saj je, med drugim, ustvarila tudi vrsto prepoznavnih logotipov, celostnih podob, predlog in ilustracij. Delček tega smo si na razstavi lahko ogledali po različnih klopkih. Izboru domiselno in elegantno izdelanih logotipov je sledilo področje embalaže, oblikovanje nekaterih knjig in knjižnih ovitkov, oblikovanje prostora (Ekomuzej Pivških presihajočih jezer, Solinarski infocenter Krajinskega parka Strunjan, Etnološka muzejska zbirka in Brkinski škornjari). Sicer smo avtoričino delo lahko vrsto let prepoznavali tudi na odski sceni festivala Zmaj 'ma mlade v Postojni in na plakatih (nekaj jih je predstavila na razstavi). Dogodek je zaokročila predstavitev nove, že četrte knjige Postojncana Jožeta Debevca »Ljubezzen je prišla z zamudo«, kate-re knjižni ovitek je oblikovala Barbara Kogoj.

Besedilo: Polona Škodič; fotografija: arhiv Barbare Kogoj.

Natečaj se je zaključil julija, novembra pa sta že predstavila končano monografijo na 96 straneh s fotografsko naslovnico avtorice Mojce Požar Štunf iz Pivke in z naslovom Žled: kratke zgodbe izkustva skozi srljivo ledeno ujmo in čarobnost žleda v Sloveniji 2014. »Silovitost moči narave so avtorji prelili v zgodbe, ob katerih zastaneta dihi in gib in ob katerih bralca navda občutek, da z vratolomno hitrostjo nemočno drvi v neznan.« sta v uvodu zapisala urednika knjige.

Ob knjigi žled je izšla tudi sestavljanica v 120 delih z motivom, ki ga je fotografirala Andreja Blažič Klemenc 2. februarja 2014 v Rakitniku pri Postojni.

Tjaša Blaško

Spoštovani,

od aktivnega vstopa v politiko je minilo pet mesecev. V bistvu zelo malo, ker pa se je v tem zelo kratkem času zgodilo tako veliko, imam občutek, da sem v politiki že celo večnost. Stranka Mira Cerarja je na volitvah prejela najvišjo podporo volivcev. Ljudje so podprli umirjenost in pozitivno naravnost. Podpora stranki je po volitvah relativno hitro padla, kar razumem kot odziv na dejstvo, da nihče ne more hitro in enostavno spremeniti stanje, do katerega so nas pripeljale vse vlade do sedaj. Osebnost še vedno trdno verjamem, da smo na pravi poti in da smo tu zato, da Slovenijo popeljemo iz krize. Priznam pa, da je ravno pozitivno usmerjenost najtežje ohranjati, saj se ves čas vrstijo pritiski na stranko, ki naj bi omajali enotnost poslanske skupine in oslabili njeno politično moč. Manipulacije in laži so stalnica, v ozadju pa različne interesne skupine, ki si ne želijo sprememb, ker živijo dobro.

Zagovarjamo premišljeno privatizacijo, ki pa je potrebna, saj je Slovenija med članicami OECD ena tistih, ki ima najvišji delež državnega lastništva.

Danes bom izpostavila le eno temo, ki v zadnjem času najbolj polni medijski prostor - privatizacijo. Žal je tudi to postala tema, ki deli naš narod, čeprav po moji oceni brez potrebe. Zagovorniki privatizacije in njeni nasprotniki soočajo svoja mnenja in argumente v medijih in v Državnem zboru. Na večjih sejah Odbora za finance so se mnenja kresala, končni rezultat glasovanja pa je pokazal jasno sliko. Privatizacijo smo podprli skoraj enotno. Devetnajst (19) glasov ZA in le dva (2) PROTI. Stališče SMC je; privatizacija državnega premoženja DA, vendar nadzorovano! Dejstvo je, da so bila državna podjetja v preteklosti upravljana katastrofalno. Nikoli ne govorimo o razprodaji, temveč umiku politike iz gospodarstva in iskanju odgovornega kupca. Zagovarjamo premišljeno privatizacijo, ki pa je potrebna, saj je Slovenija med članicami OECD ena tistih, ki ima najvišji delež državnega lastništva. Seveda pa mora Vlada poskrbeti, da bodo procesi potekali zakonito, da bodo cene mednarodno primerljive, kupec pa odgovoren in razvojno naravnost.

Vsem, ki bi želeli sporočiti svojo težavo, pobudo, mnenje ali kritiko sem na voljo v poslanski pisarni, na Cankarjevi ulici 6, prvi in drugi ponedeljek v mesecu oz. po dogovoru. Pišite mi na: erika.dekleva@dz-rs.si.

Želim vam lepo in mirno leto 2015, predvsem pa veliko pozitivne energije!

Erika Dekleva, poslanka Državnega zbora Republike Slovenije

Poklic Delo Prijatelji

Pridi po znanje in uresniči svoje sanje

TRENDI dijaški dom v bližini šole

IZOBRAŽEVALNI PROGRAMI:

SSI GOZDARSKI TEHNIK
SPI GOZDAR
SPI MIZAR
SSI ZDRAVSTVENA NEGA
SPI BOLNIČAR-NEGOVALEC

SGLŠ Postojna je vstopna postaja za nadaljnje izobraževanje, za zaposlitev, za samostojno podjetništvo. Šolanje v SGLŠ je odlična START UP za življenje, saj boste soustvarjalci inovativnih produktov za svet in vaš uspeh.

SGLŠ Postojna

Srednja gozdarska in lesarska šola Postojna

Tržaška cesta 36
6230 Postojna

05 850 10 20
sgls.postojna@guest.arnes.si
www.sola.sgls.si

Šola z vrhunskimi uspehi v evropskem merilu
Mednarodne izmenjave dijakov
Dogažaj, DOGAŽAJ: tudi, ko ni pouka!

LJUDSKA UNIVERZA POSTOJNA

V MESECU FEBRUARJU VABI K VPISU V:

Tečaje tujih jezikov za odrasle
(angleščina, nemščina in italijanščina) –
ZBIRAMO ŠE ZADNJE PRIJAVE!

**200-urni program usposabljanja
za računovodje**

(obsega priprave za pridobitev NPK) –
LE ŠE NEKAJ PROSTIH MEST!

**Program usposabljanja
za pridobitev NPK maser –
NOVO!**

Brezplačno osnovno šolo za odrasle
(7., 8. in 9. razred)

Nadaljevalni tečaj šiviljstva

**Brezplačni študijski krožek »Naravna
in kulturna dediščina Zgornje Pivke«**

Udeleženci imajo na voljo brezplačno učno pomoč, podporo Svetovalnega središča Postojna pri izbiri ustreznega izobraževanja ali NPK in načrtovanju in spremljanju izobraževanja ter brezplačno učenje z interaktivnim gradivom v Središču za samostojno učenje.

**Ponudite priložnost svojim potencialom –
pridružite se nam!**

Dodatne informacije prejmete osebno na sedežu
LU Postojna, na telefonu **05 721 12 80** ali na
e-naslovu lu-postojna@zavod-znanje.si.

»Kuhajmo s Slavico«

Na tokratnem kuharskem srečanju se bomo posvetili zdravi in bolj domači kuhi. Spoznali bomo različne načine priprave in uporabe stročnic in žitaric (v juhah, namazih, kot priloge ...).

Delavnica bo potekala **v petek, 30. januarja, od 16.30 v kuhinji dijaškega doma Srednje gozdarske in lesarske šole Postojna**. Prijazno vabljeni!

Cena delavnice je 17 evrov. Potrebne so predhodne prijave v tajništvo Ljudske univerze Postojna na tel. št. **05 / 721 12 80** ali e-naslov: lu-postojna@zavod-znanje.si.

ŠOLSKI CENTER POSTOJNA
VIŠJA STROKOVNA ŠOLA

Ljubljanska cesta 2, Postojna
tel.: 05/ 721 23 30 in 05/ 721 23 31
www.vspo.si

Vabi na informativni dan za programe

Poslovni sekretar (VI. st. izobrazbe)
v petek, 13. 2. 2015, ob 9.00 in 15.00 in
v soboto, 14. 2. 2015, ob 9.00

Strojništvo (VI. st. izobrazbe)
v petek, 13. 2. 2015, ob 10.00 in 16.00 in
v soboto, 14. 2. 2015, ob 10.00

Gozdarstvo in lovstvo (VI. st. izobrazbe)
v petek, 13. 2. 2015, ob 11.00 in 17.00 in
v soboto, 14. 2. 2015, ob 11.00

redni in izredni študij

**S Prvo prijavo za vpis v višje šole
se lahko prijavite najkasneje do 9. 3. 2015**

ZAKAJ POTREBUJEMO MUZEJ KRASA?

Klasični kras imenujemo pokrajino med izviri Ljubljanice in Tržaškim zalivom, ki je zaradi jam, presihajočih jezer, ponikalnic in izvirov ter kamnitega površja in vrtač vedno zbuja zanimanje med domačini in popotniki. Na temu območju se je začelo sistematično raziskovanje krasa in kraških pojavov, slovenski jezik pa je dal osnovne termine pojmom, kot so kras, kraško polje, ponor, dolina ...

Tako je kras in s tem tudi MUZEJ KRASA del naše slovenske identitete, ki jo moramo in želimo ponosno predstaviti svetu.

Kras pa niso samo kraški pojavi, kras smo ljudje.

Notranjska kot četrti del, ki obsega Kras, Pivko in vse, kar spada zraven, ima štiri vrste prebivalcev: namreč Vipavce, Kraševce, Čiče in prave Kranjce. Te štiri vrste prebivalcev se razlikujejo tako po jeziku kot po noši in skoraj v vsem žitju in bitju... (Valvasor)

Človek se je sčasoma naučil sprejemati in prilagajati kraškemu okolju ter začel ponosno predstavljati dediščino krasa.

Muzej krasa je postal znanilec naše lokalne dediščine. Tako kulturna kot tudi nesnovna dediščina krasa pa muzeju in vsem obiskovalcem daje neskončne možnosti v izobraževanju, kulturi in turizmu.

Muzej krasa svojim obiskovalcem nudi resnične informacije o krasu, ki so predstavljene s pomočjo zbranih muzealij Notranjskega muzeja Postojna, z znanjem kustosev in drugih strokovnjakov.

Muzejski predmeti bodo govorili resnično zgodbo o krasu. Ta zgodba postaja začetek kulturne in turistične znamenitosti, ki obiskovalcu ponuja celostno doživetje, preplet dela med kustosi, strokovnjaki, občani in delavci v turizmu Občine Postojna in regiji.

In zaradi vsega tega in zaradi vas je edino prav, da imamo MUZEJ KRASA. Resnično dobrodošli od februarja naprej.

*Vrednost projekta Muzeja krasa znaša 741.320,00 EUR. Zavod Znanje Postojna je za oblikovanje in postavitev te stalne razstave ter izvedbo spremljajočih aktivnosti pridobil 704.254,00 EUR nepovratnih sredstev, od tega 85 % iz programa IPA Adriatic in 10 % iz državnega proračuna. Dodatnih 5 % denarja bo prispevala občina Postojna.

MUZEJ
KRASA
MUSEUM
WWW.MUZEJKRASA.SI

z višine

Orehek

Orehek je gručasta vas, ki leži na južnem robu flišnega dela Spodnje Pivke oziroma na jugozahodnem obrobju postojnske kotline ob cesti med Hruševjem in Prestrankom. Južno se nad vasjo dviga zakraseli Slavinski ravniki, z gozdom porasli hrbet Golega vrha ali Varde, ki se nad morjem dviga 726 metrov. Nasproti Varde se na severozahodni strani vasi iznad pašnih in travnatih površin rahlo vzpenja sv. Lovrenc s cerkvico sv. Lovrenca in pokopališčem, na severovzhodni strani proti Prestranku pa Brišče.

Travnate površine se z blagimi valovitimi griči raztezajo na jugozahodni strani proti Hruševju in Studencu, na severovzhodni strani pa proti Grobiščam in Prestranku. Orehovčani izkoriščajo to območje predvsem za košnjo ter pašo živine in drobnice. Ob cesti proti Hruševju so ostanki hlevov, na travnatih območjih ob njih pa se pasejo črne krave pasme angus. Ob cesti proti Hruševju se nahaja izvir Korentana (Kuretana), kjer je bilo

pred pridobitvijo pitne vode iz Malnov glavno zajetje pitne vode. Potok se izliva v Nanoščico. Zaradi geološke sestave tal (fliš in apnenec) je v bližini Orehka še več izvirov. Na zakraselem predelu so številne jame: posebno pomembni sta Vodna jama v Lozi (v njej je bilo najdenih veliko ostankov iz paleolitika) in bogato zasigana Želetova jama. Razgibanost območja je povzročila delitev vasi na Grad, Dolino, Grič, Dolnji konec in Ulico. Na najvišjem predelu stoji grad iz 16. stoletja, ki se žal seseda. Potreben je vsaj delne obnove, saj bi bila za ohranjanje kulturne dediščine velika škoda, če se zruši. Na sredi vasi se dviga visok, mogočen zvonik cerkve sv. Florijana.

Orehek je znan tudi po najstarejših lipah, orehih in hrastih. Ob gradu se bohoti tretja najstarejša lipa v Sloveniji, dve zelo stari pa rasteta tudi ob cerkvi sv. Florijana. Vse so zaščitene kot naravna dediščina.

Besedilo: Gabriela Brovč; fotografija: Igor Marentič.

nostalgija

Kar nekaj je sto in več let starih razglednic, na katerih so odtisnjene vedute Orehka. Prav na vseh najdemo podobo podružnične cerkve sv. Florijana, za katero je umetnostni zgodovinar E. Cevc zapisal, da »je najavbljivejša gotska stavba na Pivki«. Razumljivo, saj so želeli založniki na razglednicah poleg svoje trgovine ali gostilne največkrat predstaviti najpomembnejše zgradbe v vasi. Tako lahko na razglednici, ki je bila odposlana leta 1907, prepoznamo tri značilne podobe Orehka: cerkev, graščino in središče vasi, kjer so se pred fotografov objektiv postavili radovedni domačini. Le nekaj let pred tem so se vaščani Orehka pripravljali na pomemben dogodek - 11. marca 1898 so želeli blagosloviti novo šolsko poslopje in hkrati odkriti spominsko ploščo ob 50. obletnici vladanja cesarja Franca Jožefa. Na praznično jutro, ko so fantje postavljali mlaje, dekleta pa pletla vence za slavoloke, je v Orehek prispela »grozna« vest: v Ženevi je bila brutalno umorjena cesarica Elizabeta. »Da je bilo takoj konec naše slavnosti, je umevno samo po sebi,« je uredništvu Slovenskega naroda sporočil neznan Orehovčan. Šolo so »brez vsake slovesnosti« blagoslovili dva ni kasneje.

Besedilo: Alenka Čuk; fotografija: iz zbirke Notranjskega muzeja Postojna.